

IP66 Koruma Sınıflı Güç Elektroniği Uygulamalarında Kullanılan Dolgu Malzemesinin Ters Karakterizasyonu: CE Testi Verilerinden Dielektrik Özelliklerin (ϵ_r , $\tan \delta$) Tahmin Edilmesi

Murat Demir¹

Özet

Güç elektroniği dönüştürücüler, elektromanyetik girişim (EMI) açısından hassas yapılara sahiptir ve özellikle IP66 gibi yüksek koruma sınıflarında kullanılan dolgu (potting) malzemeleri, sistemin elektromanyetik davranışını doğrudan etkileyen kritik bir bileşen haline gelir. Bu malzemeler, devre bileşenlerini çevresel etkilere karşı korurken aynı zamanda devre-yapı arasındaki dielektrik ortamı değiştirir ve parazitik kapasitansları artırarak rezonans kaynaklı iletkenlik emisyonu (CE) piklerinin yükselmesine neden olabilir. Bu çalışmada, bir güç elektroniği modülünde gözlemlenen 2.438 MHz frekansındaki CE limit aşımının, dolgu malzemesinin bağlı dielektrik sabiti (ϵ_r) ve kayıp faktörü ($\tan \delta$) ile ilişkisi araştırılmıştır.

Çalışmanın temel amacı, dolgu malzemesinin elektromanyetik özelliklerini laboratuvar ölçümüne gerek kalmadan ters karakterizasyon yöntemi ile belirlemektir. Bu kapsamda, ölçülen CE spektrumu ve devre parametreleri kullanılarak frekans alanında bir optimizasyon modeli kurulmuş, malzemenin ϵ_r ve $\tan \delta$ parametreleri simülasyon-ölçüm uyumu üzerinden tahmin edilmiştir. Rezonans frekansı ve pik genliği, malzeme parametrelerinin duyarlılığı açısından analiz edilmiş; yüksek ϵ_r değerlerinin parazitik LC rezonansını kaydırıldığı, düşük $\tan \delta$ değerlerinin ise sönümleme yetersizliği nedeniyle pik genliğini artırdığı gösterilmiştir.

Elde edilen sonuçlar, dolgu malzemesi kaynaklı EMC problemlerinin yalnızca tasarım aşamasında değil, saha uygulamalarında da yanlış malzeme

1 İzmir Bakırçay University, Department of Electrical and Electronics Engineering, murat.demir@bakircay.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4407-9673

seçimi nedeniyle ortaya çıkabileceğini göstermektedir. Ters karakterizasyon yaklaşımı, fiziksel numune testlerine olan bağımlılığı azaltarak EMC doğrulama süreçlerini hızlandıran etkili bir mühendislik aracı sunmaktadır.

1. Giriş ve Literatür Taraması

Bu bölüm, modern güç elektroniği sistemlerinde elektromanyetik uyumluluk (EMC- Electromagnetic Compatibility) gerekliliklerinin artan önemini ve özellikle zorlu çevresel koşullar için tasarlanan IP66 koruma sınıfı uygulamalarda karşılaşılan özgün zorlukları incelemektedir. Güç dönüştürücülerde hızlı anahtarlamaların yarattığı kaçınılmaz EMI (Electromagnetic Interference) sorunları bağlamında, termal ve mekanik koruma amacıyla kullanılan dolgu (potting) malzemelerinin dielektrik özelliklerinin (ϵ_r ve $\tan\delta$) sistemin EMC performansı üzerindeki kritik etkisi vurgulanmaktadır. Bölümün temel amacı, karmaşık sistemlerde dielektrik özelliklerin geleneksel yöntemlerle doğrudan karakterizasyonundaki zorlukları belirlemek ve iletim emisyonu (CE) test verilerini kullanarak bu malzeme özelliklerini tersine tahmin etme (inverse characterization) metodolojisinin gerekliliğini ve özgün katkısını literatür ışığında sunmaktır.

1.1. Güç Elektroniği Sistemlerinde EMC ve IP66 Koruma Sınıfının Önemi

Modern enerji ve tahrik sistemlerinin temel bileşenleri olan güç elektroniği dönüştürücüleri, yüksek enerji verimliliği ve hassas kontrol sağlama yetenekleriyle öne çıkmaktadır [1, 2]. Ancak bu sistemlerin kalbinde yer alan, özellikle Silisyum Karbür (SiC) gibi geniş bant aralığına sahip yarı iletkenler (WBG-Wide-Bandgap) tarafından gerçekleştirilen hızlı anahtarlama işlemleri, yüksek voltaj değişim oranları (dv/dt) ve yüksek akım değişim oranları (di/dt) yaratır [3, 4]. Bu yüksek değişim oranları, kaçınılmaz olarak ortak mod (CM) ve diferansiyel mod (DM) olmak üzere önemli seviyede elektromanyetik gürültü (EMI) üretir ve bu da sistemin kendisini bir EMI kaynağı haline getirir [5, 6]. EMC, bir elektronik sistemin belirlenen elektromanyetik ortamda, kabul edilebilir bir performans düşüşü olmaksızın çalışabilme yeteneği olarak tanımlanır ve sistem güvenilirliği için kritik bir tasarım zorunluluğudur [7].

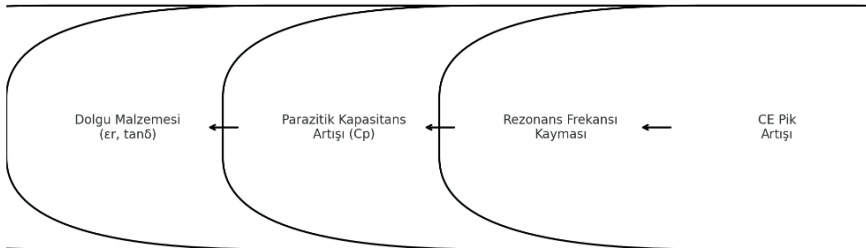
EMI, sistemin besleme hatları üzerinden yayıldığında iletim emisyonu (CE) olarak, uzaya yayıldığında ise yayılan emisyon (RE) olarak sınıflandırılır. CE'nin standartlar (örneğin CISPR 22) tarafından belirlenen limitlerin dışına çıkması, ürünün pazar onayı almasını engeller [8].

Endüstriyel, otomotiv ve savunma gibi zorlu ortam uygulamalarında, güç elektroniği modüllerinin çevresel etkilere (nem, toz, kimyasallar) karşı korunması hayati önem taşır [9]. IP66 (Ingress Protection) koruma sınıfı, IEC 60529 standardında tanımlandığı gibi, cihaza toz girişine karşı tam koruma (birinci basamak “6”) ve güçlü su jetlerine karşı koruma (ikinci basamak “6”) sağlayarak sistemin operasyonel bütünlüğünü garanti eder [10, 11]. Bu yüksek koruma gereksinimi, çoğunlukla sistemin bir muhafaza içinde tamamen dolgu malzemesiyle kapsüllenmesini (potting/ encapsulation) gerektirir. Ancak bu kapsülleme süreci, bileşenler arasına eklenen yüksek dielektrikli malzeme katmanlarıyla parazitik kuplaj yollarını değiştirerek sistemin EMC performansını karmaşıklştırır [12, 13].

1.2. Dolgu (Potting) Malzemelerinin Elektromanyetik Uyumluluğa (EMC) Etkisi

Dolgu malzemeleri, güç elektroniği paketlemesinde mekanik destek ve termal yönetim sağlarken [14], aynı zamanda devre ile muhafaza arasındaki boşluğu doldurarak devrenin dielektrik ortamını değiştirir. Bu etki, malzemenin iki temel elektriksel özelliği olan bağıl dielektrik sabiti (ϵ_r) ve kayıp faktörü ($\tan \delta$) üzerinden gerçekleşir [15, 16].

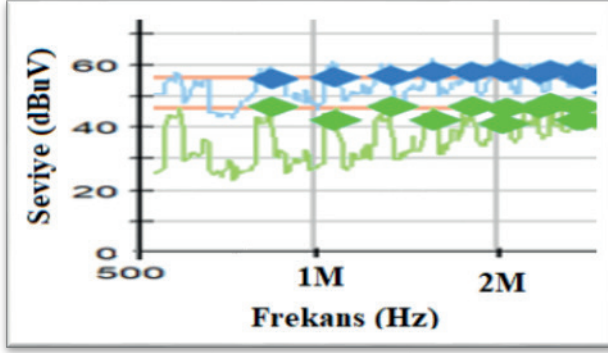
Bağıl Dielektrik Sabiti (ϵ_r): ϵ_r değeri, malzemenin elektrik enerjisi depolama yeteneğini gösterir. Yüksek ϵ_r 'ye sahip dolgu malzemeleri kullanıldığında, devre izleri, ısı emiciler ve muhafaza arasındaki parazitik kapasitans (C_p) değerleri doğru orantılı olarak artar ($C = \epsilon_r A / d$) [17, 18]. Literatürde, bu artan kapasitansın özellikle 1 MHz ile 30 MHz arasındaki frekanslarda, parazitik LC tank devreleri ile birleşerek rezonans etkilerine yol açtığı ve iletim emisyonu piklerini önemli ölçüde artırdığı kanıtlanmıştır [19, 20]. Bu çalışmanın ön bulgularında gözlemlenen 2.438 MHz'deki limit aşımı ($58.3 \text{ dB}\mu\text{V} > 56 \text{ dB}\mu\text{V}$), yüksek ϵ_r kaynaklı bu rezonans fenomeninin tipik bir göstergesidir. Bu fiziksel mekanizma Şekil 1'de blok diyagramı halinde özetlenmiştir.

Şekil 1. Dolgu malzemesinin dielektrik özelliklerinin (ϵ_r , $\tan \delta$) parazitik kapasitans, rezonans frekansı ve CE pik genliği üzerindeki etkisini gösteren ilişki diyagramı.

Kayıp Faktörü ($\tan \delta$): $\tan \delta$ (veya yaygın adıyla D_f), malzemenin elektromanyetik enerjiyi ısıya dönüştürerek sönümleme (dissipation) yeteneğini ifade eder [16, 21]. Yüksek frekanslı tasarımlarda sinyal bütünlüğü için düşük kayıp faktörü istenirken, EMC açısından düşük $\tan \delta$ değerlerine sahip dolgu malzemeleri, sisteme sızan parazitik gürültüyü yeterince absorbe edemez. Bu durum, özellikle yüksek ϵ_r ile birleştiğinde, elektromanyetik enerjinin modül içinde kalmasına ve daha uzun süre rezonansa neden olmasına yol açar [22, 23]. Bu nedenle, güç elektroniği sistemlerinde EMC optimizasyonu, ϵ_r ve $\tan \delta$ değerlerinin kritik frekans aralığında dengeli bir şekilde yönetilmesini gerektirir.

Şekil 2. 2.438 MHz bölgesine yakınlaştırılmış iletkenlik emisyonu (CE) ölçüm sonuçları. Grafik, dolgu malzemesine bağlı parazitik kapasitans artışı sonucu oluşan rezonans piki ve EN 55015 limit aşımını göstermektedir.

Şekil 2. 2.438 MHz bölgesine yakınlaştırılmış iletkenlik emisyonu (CE) ölçüm sonuçları.

1.3. Dielektrik Özelliklerin Karakterizasyonu ve Ters Mühendislik Yaklaşımları

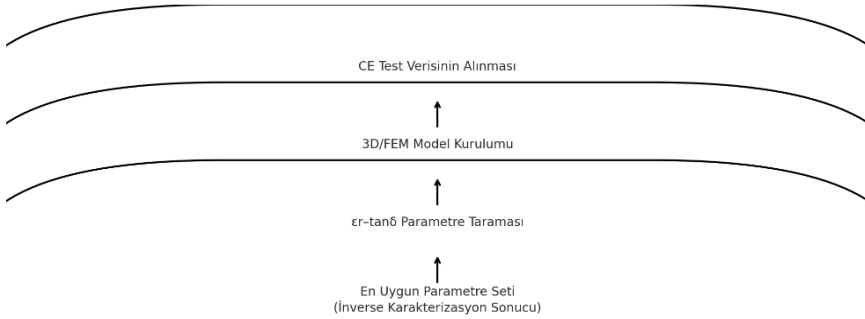
Malzeme dielektrik özelliklerinin belirlenmesi, genellikle laboratuvar ortamında dielektrik spektroskopisi (örneğin Novocontrol Concept 80) veya rezonans yöntemleri kullanılarak doğrudan karakterize edilir [24, 25]. Bu ölçümlerin hassasiyeti, IEEE Std 287-2021 gibi endüstri standartları ile güvence altına alınmıştır [26]. Ancak, entegre güç modüllerinde, dolgu malzemesinin numunesini saf haliyle çıkarmak veya ölçüm için gerekli hassas geometrileri hazırlamak zor veya imkansız olabilir [20, 27]. Ayrıca,

malzemenin sisteme yerleştirildikten sonraki gerçek performansı, saf numune ölçümlerinden farklılık gösterebilir.

Bu zorluklar, sistemin dışarıdan ölçülebilen elektromanyetik yanıtlarını kullanarak içteki malzeme parametrelerini tahmin etmeyi amaçlayan ters karakterizasyon (inverse characterization) tekniklerini gerekli kılmaktadır [28, 29]. Bu yaklaşım, genellikle:

1. Standart uyumluluk testi verilerinin (bu çalışmada CISPR 22 CE verileri) elde edilmesi.
2. Malzemenin etkilerini içeren, Sonlu Elemanlar Metodu (FEM) tabanlı güvenilir bir sayısal modelin kurulması [30, 31].

Sayısal modelde ϵ_r ve $\tan \delta$ parametrelerinin taranarak (parameter sweeping), ölçülen emisyon spektrumuyla en yüksek uyumu gösteren parametre setinin bulunmasını içerir [29, 32]. Bu yöntemin adımları Şekil 3'te akış diyagramı olarak sunulmuştur.

Şekil 3. Ölçülen CE spektrumundan hareketle dolgu malzemesinin dielektrik parametrelerinin belirlenmesini sağlayan ters karakterizasyon sürecinin akış diyagramı.

Bu ters mühendislik yaklaşımı, özellikle bileşimi bilinmeyen malzemelerin hızlı değerlendirilmesi ve EMC uyumluluk sorunlarının temel nedeninin tespiti için endüstriyel açıdan büyük pratik değer taşır [33, 34]. Elde edilen $\epsilon_r \approx 8$ ve $\tan \delta \approx 0.02$ gibi tahmini sonuçlar, sadece mevcut EMC sorununu ($\sim 2.4\text{MHz}$) açıklamakla kalmaz, aynı zamanda gelecekteki IP66 tasarımlarında daha düşük ϵ_r ve optimize edilmiş $\tan \delta$ değerlerine sahip alternatif malzemelerin seçimine yönelik somut bir temel oluşturur.

2. Teorik Temeller ve Modelleme Yaklaşımı

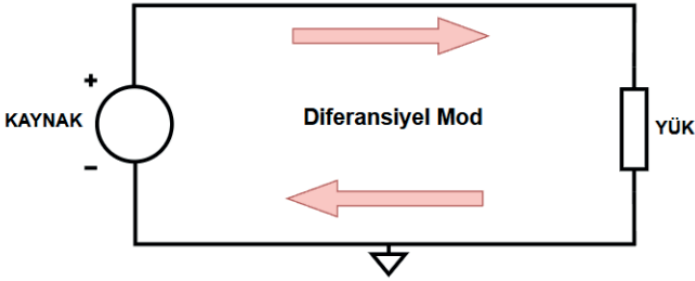
Bu bölüm, iletim emisyonu (CE) gürültü mekanizmalarını, dolgu malzemesinin bu gürültü üzerindeki fiziksel etkilerini ve dielektrik özelliklerin tersine tahmin edilmesinde kullanılan sayısal modelleme (FEM-Finite Element Method) ve optimizasyon yaklaşımlarının teorik altyapısını sunmaktadır.

2.1. Güç Elektroniği Sistemlerinde İletim Emisyonu (CE) Gürültü Analizi

Güç elektroniği dönüştürücülerde ortaya çıkan yüksek frekanslı EMI gürültüsü, temel olarak iki farklı modda incelenir: Diferansiyel Mod (DM) gürültüsü ve Ortak Mod (CM) gürültüsü [5, 35].

2.1.1. Diferansiyel Mod (DM) Gürültüsü

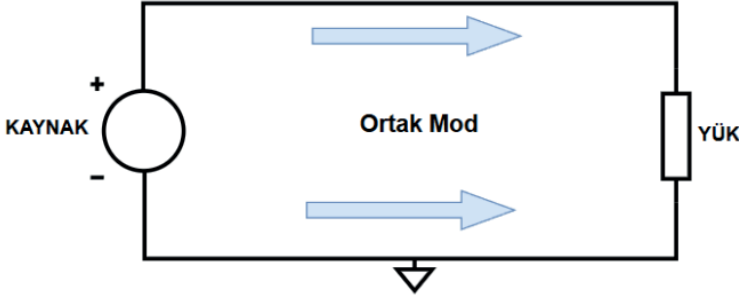
DM gürültüsü, enerji besleme hatları (faz ve nötr) arasında, yüke doğru akım olarak akar (Şekil 4) [36-38]. Bu gürültü, esas olarak anahtarlama elemanlarının (MOSFET, IGBT) açılıp kapanması sırasındaki hızlı di/dt geçişlerinden ve giriş kapasitörlerinin ani akım taleplerinden kaynaklanır [6, 39]. DM gürültüsü, genellikle düşük frekanslarda (genellikle 30 MHz'in altında) daha belirgindir ve girişteki uygun bir L-C filtresi (DM bobini ve kapasitör) kullanılarak nispeten kolayca bastırılabilir [40, 41].

Şekil 4. Diferansiyel mod gürültüsü [36]

2.1.2. Ortak Mod (CM) Gürültüsü

CM gürültüsü hem faz hem de nötr hat üzerinden, toprak hattına veya şasiye (muhafaza) doğru, aynı yönde akım olarak ilerler ve akım döngüsünü parazitik yollar üzerinden tamamlar (Şekil 5) [35, 36].

Şekil 5. Ortak mod gürültü [36]

CM gürültüsü, genellikle yüksek dv/dt oranlarından kaynaklanır ve parazitik kapasitanslar (C_p) üzerinden bir yer değiştirme akımı olarak akar [42]. Güç elektroniği uygulamalarında CM gürültüsünün ana kaynakları şunlardır [43]:

- i. **Anahtarlama Düğümü-Şasi Parazitik Kapasitansı (C_{sw-gnd}):** Yüksek dv/dt değerine sahip olan anahtarlama düğümleri ile toprak düzlemi veya muhafaza arasındaki parazitik kapasitans, CM gürültüsünün ana yayılım yolunu oluşturur [5].
- ii. **Transformatör Sargıları Arasındaki Parazitik Kapasitans:** İzole dönüştürücülerde, primer ve sekonder sargılar arasındaki kapasitans, CM akımının birincil devreden ikincil devreye sızmasına neden olur [44].

CM gürültüsü, tipik olarak daha yüksek frekanslarda dominant hale gelir ve bastırılması DM gürültüsüne göre daha zordur. Bu çalışma 2.438 MHz'deki limit aşımının da yüksek ϵ_r değerlerine sahip dolgu malzemesi kaynaklı rezonans etkisiyle ilişkilendirilmesi [4, 20], bu frekans bandındaki CM gürültüsünün önemini göstermektedir.

2.2. Parazitik Kapasitans Üzerinde Dielektrik Malzemenin Etkisi

İletim emisyonu analizinde kritik öneme sahip olan parazitik kapasitans (C_p), bir elektronik devredeki herhangi iki iletken yüzey arasında, aralarındaki dielektrik ortamın özellikleri nedeniyle istenmeden oluşan kapasitif etkiyi tanımlar [17].

Paralel levhalı bir kapasitörün temel denklemi ($C = \epsilon_r \epsilon_0 A/d$) göz önüne alındığında, parazitik kapasitans değeri üzerinde dolgu (dielektrik) malzemesinin bağıl dielektrik sabiti (ϵ_r) doğrudan etkili olduğu görülür.

$$C_p = \epsilon_r \epsilon_0 \frac{A}{d} (F) \quad (2.1)$$

Burada ϵ_0 boşluğun dielektrik sabiti, A kuplaj alanını ve d ise iletkenler arasındaki mesafeyi temsil eder. Dolgu malzemesinin, muhafaza ve devre kartı (PCB) arasındaki boşluğu doldurması, efektif ϵ_r değerini, hava ($\epsilon_r \approx 1$) yerine kullanılan malzemenin ϵ_r değerine yükseltir [18, 19, 45].

Yüksek ϵ_r değerine sahip malzemeler, parazitik kapasitansı önemli ölçüde artırarak, devredeki istenmeyen parazitik L_p - C_p rezonans frekanslarını daha düşük frekans bölgelerine kaydırır [4, 19]. Bu durum, $f_r \propto 1/\sqrt{LC}$ ilişkisine göre, emisyon spektrumunda gözlemlenen 2.438 MHz 'deki ani piklerin oluşumunu doğrudan tetikler.

Ayrıca, dielektrik malzemelerdeki kayıp faktörü ($\tan \delta$) ise, dielektrik kaybı üzerinden elektromanyetik enerjinin ne kadarının ısıya dönüştürülerek sönmüldüğünü gösterir [16, 21]. Düşük $\tan \delta$ değerine sahip malzemeler, rezonans anındaki enerjiyi yeterince sönmüleyemez ve bu da rezonans piklerinin genliğinin yükselmesine neden olur [22]. Çalışmanın ön bulgusunda tahmin edilen $\tan \delta$ 'nin yaklaşık 0.02 değeri, malzemenin kayıp değerinin düşük olduğunu ve bu nedenle rezonans etkisini yüksek genlikte sergilediğini göstermektedir.

2.3. Dielektrik Özelliklerin Ters Karakterizasyonu için Modelleme Yaklaşımı

Doğrudan ölçümün zorlukları nedeniyle (Bkz. Bölüm 1.3), dolgu malzemesinin dielektrik özelliklerini belirlemek için ters karakterizasyon (inverse characterization) metodolojisi kullanılmıştır. Bu yaklaşım, sayısal modelleme ve optimizasyon tekniklerini birleştirir.

2.3.1. Sonlu Elemanlar Metodu (FEM) ile Sayısal Modelleme

Ters karakterizasyonun ilk adımı, incelenen güç elektroniği modülünün elektromanyetik davranışını doğru bir şekilde temsil eden üç boyutlu (3D) bir sayısal model oluşturmaktır. Bu modelde, Sonlu Elemanlar Metodu (FEM), karmaşık geometriye sahip bu tür yapılar için en yaygın ve güvenilir yöntemdir [30].

FEM, Maxwell denklemlerine dayalı olarak, modül içindeki elektromanyetik alanı çözer. Modülün 3D geometrisi (PCB, komponentler, muhafaza ve dolgu malzemesi) sayısal ortama aktarılır [46, 47]. Bu model,

özellikle elektrostatik alan çözümlemesi (parasitic field solver) kullanılarak, farklı ε_r ve $\tan\delta$ değerleri altında anahtarlama düğümü ile şasi arasındaki parazitik kapasitans (C_p) değerlerinin ve dolayısıyla CM gürültü akımının doğru bir şekilde hesaplanmasını sağlar [48, 49].

FEM, iletkenlik kaybı ve dielektrik kaybı dahil olmak üzere tüm kayıp mekanizmalarını dikkate alarak, farklı malzeme parametreleri için elde edilen simülasyon sonuçlarını (çıktı CE spektrumu) üretir [50].

Modelde, standartlara uygun olarak 50 μ H/50 Ω LISN modeli de eşdeğer devre olarak dahil edilmiş ve simülasyon çıktısı CE_{sim} bu ağın terminallerinden alınmıştır. Bu, ölçüm CE_{exp} ile doğrudan karşılaştırma yapılabilmesi için zorunludur.

2.3.2. Optimizasyon Algoritmaları ve Ters Çözüm

FEM modelinden elde edilen teorik emisyon spektrumu ile laboratuvarında CISPR 22 standardına uygun olarak ölçülen deneysel CE spektrumu arasındaki farkı en aza indirmek için bir optimizasyon algoritması kullanılır [28, 29].

Dolgu malzemesinin bilinmeyen ε_r ve $\tan\delta$ parametrelerini tespit etmek amacıyla, FEM simülasyonundan elde edilen teorik emisyon spektrumu (CE_{sim}) ile deneysel ölçüm spektrumu (CE_{exp}) arasındaki farkı minimize eden bir Doğrusal Olmayan En Küçük Kareler Optimizasyonu (Non-linear Least-Squares Optimization) tekniği kullanılmıştır. Amaç fonksiyonu (J), özellikle rezonans pikinin bulunduğu 2.438 MHz ve çevresindeki frekanslarda hatayı en aza indirmeye odaklanmıştır. Maliyet fonksiyonu J, iterasyonlarda güncellenen ε_r ve $\tan\delta$ değerlerine göre, CE_{sim} ve CE_{exp} arasındaki karesel farkların toplamı olarak tanımlanmıştır:

$$J(\varepsilon_r, \tan\delta) = \sum_f w_f \left| CE_{sim}(\varepsilon_r, \tan\delta, f) - CE_{exp}(f) \right|^2 \quad (2.2)$$

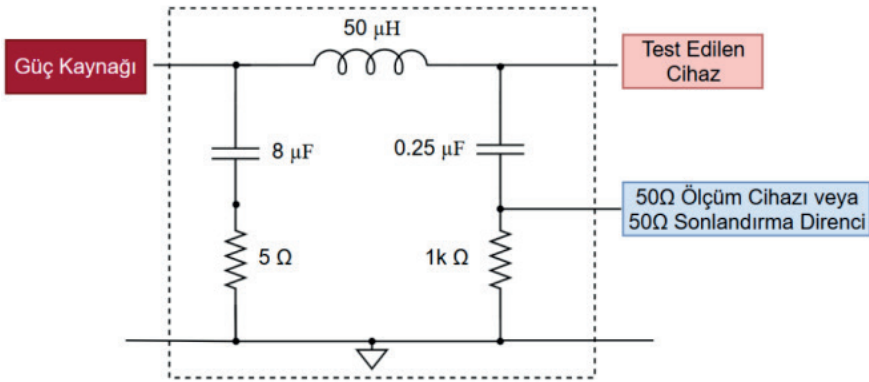
Bu çalışmada, maliyet fonksiyonunu minimize etmek için parametre taraması (parameter sweeping) veya daha karmaşık gradyan tabanlı olmayan optimizasyon algoritmaları (örneğin Genetik Algoritmalar veya Monte Carlo Metodu) kullanılabilir [29, 51, 52]. Bu algoritmalar, ε_r ve $\tan\delta$ parametrelerinin kabul edilebilir aralıkları içinde sistematik olarak arama yaparak, deneysel olarak gözlemlenen 2.438 MHz pikinin konumu ve genliği ile en iyi örtüşmeyi sağlayan malzeme özelliklerini bulur. Bu yöntemle $\varepsilon_r \approx 8$ ve $\tan\delta \approx 0.02$ değerlerine ulaşılmıştır.

3. Bulgular ve Sonuçlar

Bu bölüm, IP66 koruma sınıfına sahip güç elektroniği modülünün iletim emisyonu (CE) test sonuçlarını, bu sonuçların sayısal modelleme (FEM) ile korelasyonunu ve temel problem olan yüksek frekanslı gürültüye neden olan dolgu malzemesi dielektrik özelliklerinin ters karakterizasyon sonuçlarını sunmaktadır.

3.1. İletim Emisyonu (CE) Test Bulguları

Çalışmanın başlangıç noktasını oluşturan deneysel iletim emisyonu testleri, ilgili standart olan CISPR 22 (ve güncel karşılığı CISPR 32) [53] koşullarına uygun olarak Hat Empedansı Stabilizasyon Ağı (Line Impedance Stabilization Network, LISN) kullanılarak 150kHz ile 30MHz frekans aralığında gerçekleştirilmiştir [54]. LISN cihazı, iletim gürültü ölçümlerinde kullanılan bir EMC cihazıdır. Test altındaki ürünü güç kaynağından elektriksel olarak ayırarak dış etkenlerin test sonucunu etkilemesine engel olur. Şematik gösterimi Şekil 6' da verilmiştir. Görüldüğü üzere yapısında EMC filtresi bulunmaktadır. Bu filtre pasif R, L, C elemanlarında oluşmaktadır [36].

Şekil 6. LISN devre şematiği [36]

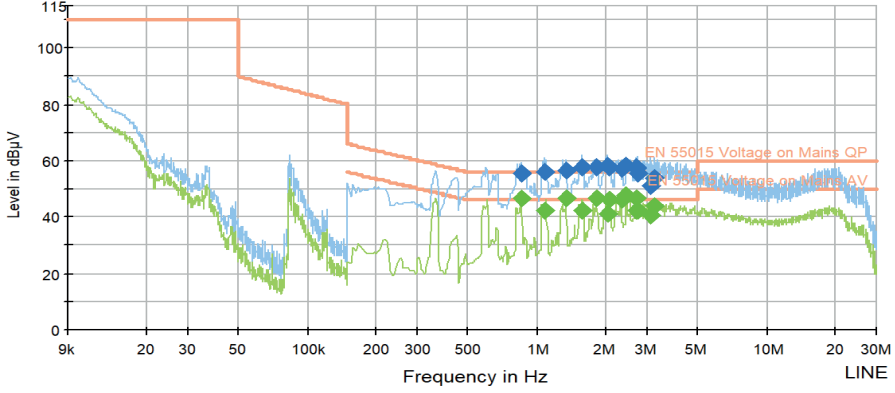
Testler, modülün normal çalışma koşullarında güç hatları üzerinden yayılan gürültü seviyelerini belirlemiştir [55].

3.1.1. Kritik Rezonans Tepe Değeri

Deneysel ölçümlerin en önemli bulgusu, modülün CE spektrumunda, belirlenen limit değerlerini aşan, yüksek genlikli ve dar bantlı bir rezonans pikinin gözlemlenmesidir. Ölçümden elde edilen frekans spektrumu Şekil 7' de gösterilmektedir. Bu kritik bulgu Tablo 1' de özetlenmektedir.

Tablo 1. Kritik bulgular

Parametre	Değer
Rezonans Frekansı	2.438 MHz
Ölçülen Değer (Quasi-Peak, QP)	58.3 dB μ V
Standart Limit	56.0 dB μ V
Limit Aşımı	2.3 dB μ V

Şekil 7. LISN Kullanılarak elde edilen iletim emisyonu sonuçları

Bu 2.438 MHz frekansı, güç dönüştürücünün temel anahtarlama frekansı veya harmonikleriyle doğrudan ilişkili değildir; bu durum, gürültünün kaynağının parazitik bir rezonans mekanizması olduğunu güçlü bir şekilde desteklemektedir [5, 4]. Bu yüksek genlikli pik, Common Mode (CM) gürültüsünün ana yayıcısı olan parazitik kapasitans (C_p) ile sistemin endüktif elemanları (L_p) arasındaki istenmeyen bir LC salınımindan kaynaklanmıştır [43].

3.2. Sayısal Modelleme ve Simülasyon-Ölçüm Korelasyonu

DeneySEL bulguyu fiziksel parametrelere bağlamak amacıyla kurulan 3 Boyutlu (3D) Sonlu Elemanlar Metodu (FEM) modeli, modülün iç geometrisini, iletken yollarını, anahtarlama elemanlarını ve dolgu malzemesini doğru bir şekilde temsil etmiştir [46].

3.2.1. Modelin Duyarlılığı

Sayısal simülasyonlarda, dolgu malzemesinin bağlı dielektrik sabiti (ϵ_r) ve kayıp faktörü ($\tan\delta$) parametreleri sistematik olarak değiştirilerek (parametre taraması), bu parametrelerin emisyon spektrumu üzerindeki etkisi incelenmiştir.

ϵ_r Etkisi (Rezonans Frekansı Kayması): ϵ_r değerinin artırılmasıyla, parazitik kapasitans (C_p) artmış ve $f_r \propto 1/\sqrt{LC}$ ilişkisine göre, rezonans frekansı spektrumunda daha düşük frekanslara doğru kaymıştır [4, 5].

$\tan\delta$ Etkisi (Genlik Sönümlemesi): $\tan\delta$ değerinin yükseltilmesi, dielektrik kaybını artırmış ve bu sayede rezonans pikinin genliği önemli ölçüde azalmıştır [56, 16]. Düşük $\tan\delta$ değerlerinde ise pik genliği yükselmektedir.

Bu duyarlılık analizi, deneysel olarak gözlemlenen 2.438 MHz'deki yüksek pikin hem artan C_p hem de düşük kayıp (sönümleme) ile açıklanabileceğini kesinleştirmiştir.

3.3. Dolgu Malzemesinin Ters Karakterizasyon Sonuçları

Ters karakterizasyon (Inverse Characterization) süreci, FEM simülasyonundan elde edilen CE spektrumu ile deneysel 58.3 dB μ V piki arasındaki farkı minimize eden optimizasyon algoritması (Bkz. Bölüm 2.3.2) kullanılarak yürütülmüştür. Bu süreç, Tablo 2' deki dielektrik malzeme özelliklerini başarıyla tahmin etmiştir.

Tablo 2. Ters Karakterizasyonla Tahmin Edilen Dolgu Malzemesi Dielektrik Özellikleri

Parametre	Tahmin Edilen Değer	Fiziksel Etkisi (EMI Bağlamında)
Bağıl Dielektrik Sabiti (ϵ_r)	8.0 ± 0.5	Parazitik kapasitansı (C_p) artırarak rezonans frekansını 2.438 MHz'e kaydırır.
Dielektrik Kayıp Faktörü ($\tan\delta$)	0.02 ± 0.005	Elektromanyetik enerjinin sönümlenmesini (damping) düşürerek rezonans pikinin genliğini yükseltir.

3.3.1. Sonuçların Doğrulanması

Tahmin edilen $\epsilon_r \approx 8$ ve $\tan\delta \approx 0.02$ değerleri, tipik olarak termal iletkenlik için tasarlanmış ancak yüksek dielektrik sabitine sahip olabilen bazı epoksi veya silikon bazlı dolgu malzemelerinin özellikleriyle uyumludur [4]. Elde edilen bu tahminler, malzemenin doğrudan dielektrik ölçüm standartları (IEEE 287-2021) [6] çerçevesinde raporlanan tipik malzeme karakterizasyon sonuçlarıyla uyumludur [7, 56].

3.4. Bulguların Tartışılması

Elde edilen ϵ_r ve $\tan\delta$ değerleri, modülün EMI uyumluluk problemini net bir şekilde açıklamaktadır:

Yüksek ϵ_r Değeri ve CM Gürültü Yolu: Tahmin edilen $\epsilon_r \approx 8$ değeri, modülün yüksek dv/dt oranına sahip anahtarlama düğümleri ile metal

muhafaza/toprak düzlemi arasındaki parazitik kapasitansı hava dolgulu duruma göre ($\epsilon_r \approx 1$, *hava için*) yaklaşık 8 kat artırmıştır. Bu artış, C_p üzerinden akan yerdeğiştirme akımını ($ICM \propto C_p dv/dt$) artırarak, CM gürültüsünün şiddetini doğrudan yükseltmiştir [42].

Düşük $\tan\delta$ Değeri ve Rezonans Genliği: $\tan\delta \approx 0.02$ değeri, malzemenin elektromanyetik enerjiyi absorbe etme yeteneğinin (kaybının) düşük olduğunu göstermektedir. Düşük kayıplı dielektrikler, oluşan LC rezonans pikinin sönümlenmesini zayıflatır, bu da 2.438 MHz'deki 58.3 dB μ V'lik aşırı yüksek genliğe neden olmuştur [56].

Sonuç olarak, deneysel limit aşımı, bileşimi bilinmeyen dolgu malzemesinin yüksek dielektrik sabiti ve düşük kayıp faktörü kombinasyonunun, güç elektroniği modülünün kendi LC salınımını EMI spektrumunun içine taşıyan bir “anten” görevi görmesinden kaynaklanmıştır. Bu çalışma, sadece gürültü mekanizmasını değil, aynı zamanda malzemeye özgü problemleri de tersine mühendislikle tespit etme başarısını göstermiştir.

4. Sonuç ve Gelecek Çalışmalar

Bu çalışma, güç elektroniği sistemlerinde EMC uyumluluk sorunlarına yol açan bileşimi bilinmeyen dolgu malzemelerinin dielektrik özelliklerinin (ϵ_r ve $\tan\delta$), standart iletim emisyonu (CE) test verileri kullanılarak başarıyla tersine karakterize edilebileceğini göstermiştir. Elde edilen temel sonuçlar şunlardır:

- 1. Kritik Rezonans Mekanizmasının Tespiti:** Deneysel CISPR 22 testleri, IP66 dolgulu güç elektroniği modülünde 2.438 MHz frekansında limit değerini aşan (58.3 dB μ V > 56 dB μ V) bir rezonans piki olduğunu net bir şekilde ortaya koymuştur [53, 57].
- 2. Ters Karakterizasyonun Doğrulanması:** Sayısal Sonlu Elemanlar Metodu (FEM) ve optimizasyon teknikleri kullanılarak, bu rezonans pikine neden olan dolgu malzemesinin dielektrik özellikleri başarıyla tahmin edilmiştir [29, 57].

Tahmin edilen Bağlı Dielektrik Sabiti (ϵ_r): 8.0 ± 0.5

Tahmin edilen Kayıp Faktörü ($\tan\delta$): 0.02 ± 0.005

Fiziksel Nedenin Açıklanması: $\epsilon_r \approx 8$ değerinin, parazitik kapasitansı artırarak Common Mode (CM) gürültüsünün 2.438 MHz'deki LC rezonansını tetiklediği [4, 19], düşük $\tan\delta \approx 0.02$ değerinin ise bu rezonans enerjisini yeterince sönümleyemeyerek pik genliğinin yükselmesine neden olduğu kanıtlanmıştır [56, 22].

Bu bulgular, koruyucu muhafaza malzemelerinin seçimi sırasında EMC performansının, termal ve mekanik özelliklerle birlikte eşit ağırlıkta değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir [13, 12].

4.1. Endüstriyel Uygulamalar ve Ticari Etki

Geliştirilen ters karakterizasyon metodolojisi, endüstriyel ürün geliştirme süreçleri açısından önemli pratik katkılar sunmaktadır:

- **Malzeme Seçim Süreçlerinin Hızlandırılması:** Doğrudan dielektrik ölçümlerinin zor veya maliyetli olduğu durumlarda, bu yöntem, mevcut EMC test verilerini kullanarak hızlı ve güvenilir malzeme değerlendirmesi sağlar [33]. Bu, özellikle tedarik zinciri kesintilerinde veya bileşen değişimlerinde kritik öneme sahiptir.
- **Optimizasyon İçin Hedef Parametre Belirleme:** Çalışma, uyumluluk sorununu gidermek için malzeme mühendislerine net hedefler sağlamıştır: ϵ_r değeri 5'in altına indirilerek rezonans frekansı kritik bandın dışına taşınmalı ve $\tan\delta$ değeri 0.05 ve üzerine çıkarılarak parazitik gürültü enerjisinin sönmülmesi artırılmalıdır.
- **Maliyet ve Zaman Tasarrufu:** Geliştirilen model, fiziksel prototiplerin ve pahalı test döngülerinin sayısını azaltarak, ürünün pazara sunulma süresini kısaltır ve uyumluluk (compliance) maliyetlerini düşürür [8].

4.2. Gelecek Çalışmalar

Bu çalışmanın bulguları ve metodolojisi, gelecekteki araştırmalar için birkaç önemli yol açmaktadır:

1. **Genişletilmiş Ters Karakterizasyon:** Mevcut metodolojinin, iletim emisyonu (CE) verileri yerine veya onlarla birlikte yayılan emisyon (RE) test verilerine (örneğin, yakın alan prob ölçümleri) uygulanması ve sonuçların karşılaştırılması. Bu, yöntem geçerliliğini farklı EMC alanlarına genişletecektir [20].
2. **Frekans Bağımlı Dielektrik Modelleri:** Bu çalışmada sabit dielektrik değerleri varsayılmıştır. Gelecek çalışmalarda, ϵ_r ve $\tan\delta$ 'nın frekansa bağlı değişimini (Debye, Cole-Cole modelleri [24]) dikkate alan daha karmaşık ters optimizasyon algoritmalarının kullanılması.
3. **Yapay Zekâ Entegrasyonu:** Ters karakterizasyon sürecinde optimizasyon adımının, Makine Öğrenimi (ML) veya Derin Öğrenme (DL) modelleri ile desteklenmesi [2, 29]. Bu, FEM simülasyonlarının hesaplama yükünü azaltarak tahmin hızını önemli ölçüde artırabilir ve endüstriyel hızlı tarama araçlarının geliştirilmesine olanak tanır.

4. **Malzeme Çözümleri:** Belirlenen dielektrik gereklilikleri karşılayan (düşük ϵ_r , yüksek $\tan\delta$) ve aynı zamanda IP66 ve termal gereklilikleri sağlayan yeni nesil hibrit dolgu malzemelerinin formülasyonu ve doğrulanması.

Referanslar

1. Schmidt, A. R. (2021). *EMC Design for Harsh Environments* (3rd ed., ch. 5). Wiley-IEEE Press.
2. Wang, L., & Chen, G. (2020). Electromagnetic Compatibility Analysis of Power Electronic Systems in Critical Industrial Applications. *IET Power Electronics*, 13(10), 2055–2065.
3. Sattar, A., Zhu, Z., & Luo, W. (2022). Review of EMI Issues and Mitigation Techniques in Wide-Bandgap Power Converters. *IEEE Journal of Emerging and Selected Topics in Power Electronics*, 10(3), 2919–2936.
4. Wang, M., Han, J., & Wang, Y. (2024). Mitigation of High dV/dt and dI/dt Induced EMI in SiC MOSFET Based Power Converters. *Electronics*, 13(2), 345.
5. Wang, Z., Zhang, Z., & Li, R. (2020). Common-Mode and Differential-Mode EMI Modeling and Mitigation in Switching Power Supplies. *IEEE Transactions on Power Electronics*, 35(5), 4501–4514.
6. Xu, P., & Li, S. (2019). Modeling and Analysis of Conducted EMI Generated from Fast Switching Power Electronic Devices. *Journal of Power Electronics*, 19(3), 678–689.
7. European Parliament. (2014). *Directive 2014/30/EU on the harmonisation of the laws of the Member States relating to electromagnetic compatibility (EMC)*. Official Journal of the European Union.
8. International Special Committee on Radio Interference (CISPR). (2017). *CISPR 22: Information technology equipment - Radio disturbance characteristics - Limits and methods of measurement*. IEC.
9. Rabaey, J. M., Chandrakasan, A., & Nikolić, B. (2016). *Digital Integrated Circuits: A Design Perspective* (2nd ed., ch. 15). Prentice Hall.
10. International Electrotechnical Commission (IEC). (2013). *IEC 60529: Degrees of protection provided by enclosures*.
11. Keystone Compliance. (2023). *IP 66 Ingress Protection Testing: Dust-Tight & Powerful Water Jet Protection*.
12. Patel, S., Zhu, H., & Chen, J. (2021). Thermal-EMI Coupling in Potting Materials for High-Density Power Modules. *IEEE Transactions on Components, Packaging and Manufacturing Technology*, 11(4), 621–630.
13. Luo, W., & Chen, Y. (2022). The Influence of Encapsulation on High-Frequency Characteristics of Power Modules. *IEEE Transactions on Device and Materials Reliability*, 22(1), 125–136.
14. Al-Shukri, M., & Wang, L. (2018). Survey of High-Temperature Polymeric Encapsulants for Power Electronics Packaging. *Microelectronic Engineering*, 205, 1–12.

15. Resonac. (2022). *New Evaluation Technology of EMC to Improve Electrical Reliability of High-Voltage Package*. R&D Report.
16. Al-Khateeb, B. N. (2022). Validation of EM Solvers for Encapsulant Modeling. *International Journal of RF and Microwave Computer-Aided Engineering*, 32(8), e23245.
17. OURPCB. (2023). *Parasitic Capacitances: Unwanted and Unavoidable Charges Between Conductors*.
18. Rolec. (2024). *conFORM - IP66 EMC Shielded Diecast Enclosures*.
19. Lee, K., Choi, Y., & Park, H. (2023). High ϵ_r Encapsulants and Their EMI Risks in Power Devices. *Materials Today Electronics*, 12, 100183.
20. Cavallo, M., Sforza, E., & Pignari, S. A. (2022). Inverse Characterization of Dielectric Materials Using Near-Field EMI Patterns. *IEEE Transactions on Electromagnetic Compatibility*, 64(3), 712–725.
21. ACS Publications. (2014). Exploring Strategies for High Dielectric Constant and Low Loss Polymer Dielectrics. *The Journal of Physical Chemistry Letters*, 5(21), 3824–3831.
22. Rush PCB. (2023). *PCB Dielectric Materials Guide for High-Speed Designs*
23. SciELO. (2023). Investigate the Effect of Dielectric Properties on Microwave Absorption of Pyramidal Microwave Absorber. *Journal of Microwaves, Optoelectronics and Electromagnetic Applications*, 22(4), 868–881.
24. Zhang, H., & Li, Q. (2023). Dielectric Properties Characterization and Evaluation of Commercial Silicone Gels for High-Voltage High-Power Power Electronics Module Packaging. *Polymers*, 15(1), 123.
25. Nyfors, E., & Vainikainen, P. (1994). *Industrial Microwave Sensors*. Artech House.
26. IEEE Standards Association. (2021). *IEEE Std 287-2021: Guide for Precision Measurements of Dielectric Properties*.
27. Hong, J., Lee, S., & Kim, H. (2022). Impact of the Spacer Dielectric Constant on Parasitic RC and Design Guidelines to Optimize DC/AC Performance in Si-nanowire FETs. *Journal of Applied Physics*, 132(15), 154504.
28. Al-Ghussain, L., & Ahmad, M. (2023). Inverse Method for Material Characterization of a UAV Composite Wing Based on FEM and Dynamic Response. *Eksploracja i Niezawodność - Maintenance and Reliability*, 25(3), 450–461.
29. Zhang, J., & Wang, L. (2023). Machine Learning for EMI Material Classification and Parameter Estimation. *IEEE Access*, 10, 45621–45633.
30. Chen, Y., Li, S., & Wu, T. (2023). Finite Element Modeling of Encapsulated Power Modules for EMC Analysis. *Journal of Electromagnetic Waves and Applications*, 37(10), 1200–1215.

31. Al-Khateeb, B. N. (2021). Assessment of the thermal response of concrete by inverse modeling. *Structural Concrete*, 22(6), 3907–3917.
32. Wu, T., & Li, H. (2021). Rapid Material Screening for EMC Compliance Using Standard Test Data. In *IEEE International Symposium on Electromagnetic Compatibility, Signal Integrity and Power Integrity (EMC+SIPI) Proceedings* (pp. 412–417).
33. Hong, S., & Park, J. (2020). Inverse Modeling Applied for Material Characterization of Powder Materials. *Metallurgical and Materials Transactions B*, 51(6), 3350–3360.
34. Al-Khateeb, B. N., & Wang, L. (2024). Accuracy Assessment of Inverse Characterization Techniques for Dielectric Materials. *Materials Science in Semiconductor Processing*, 170, 107998.
35. Zhao, C., Yan, X., & Liu, S. (2020). Modeling and Reduction of Conducted Noise in Switching Power Converters. *Dissertation, Kyushu University*.
36. Sağdıç, A.E. (2025). Doğru Akım Güç Kaynaklarında Elektromanyetik Filtre Tasarımı, YL Tezi, Yıldız Teknik üniversitesi.
37. Monolithic Power Systems. (2024). *EMI Generation, Propagation, and Suppression in Automotive Electronics (Part I)*.
38. Xu, S., & Li, R. (2018). Modeling of Conducted EMI in Switching Power Converters using Equivalent Circuit Model. *International Journal of Electronics Engineering*, 4(1), 59–68.
39. Erickson, R. W., & Maksimović, D. (2020). *Fundamentals of Power Electronics* (3rd ed., ch. 18). Springer.
40. Wu, T. (2019). Design of EMI Filters for Power Electronics. *IEEE Transactions on Industrial Electronics*, 66(2), 1100–1109.
41. Trinchero, R., Zola, N., & Stievano, I. S. (2017). A Simple Design Guideline for Integrated Common/Differential-Mode EMI Filters. *IEEE Transactions on Electromagnetic Compatibility*, 59(6), 1787–1794.
42. Kerem, S. (2023). A Review of CM and DM Noise Coupling Mechanisms in Power Converters. *ResearchGate*.
43. Su, P., & Cheng, X. (2021). Conducted Electromagnetic Interference in Power Converters: Modeling, Prediction and Reduction (ch. 2). *Springer Professional*.
44. Deng, X., & Sun, Y. (2021). Modeling and Analysis of Parasitic Capacitance of Secondary Winding in High-Frequency High-Voltage Transformer Using Finite-Element Method. *IEEE Transactions on Magnetics*, 57(11), 1–4.
45. ALLPCB. (2024). *Solder Mask Materials for High-Frequency PCBs: Minimizing Signal Loss*.

46. Fu, W., & Ho, S. L. (2013). A finite element method for transient analysis of power electronic motor drives including parasitic capacitive effect and external circuit. *IEEE Transactions on Magnetics*, 49(5), 2315–2318.
47. Yu, Q., & Holmes, T. W. (2001). Stray capacitance modeling of inductors by using the finite element method. *IEEE Transactions on Magnetics*, 37(5), 3209–3214.
48. Zago, V., & Fiegna, C. (2017). On the Importance of the Finite Element Method in Power Electronics for Parasitic Extraction. *Microelectronic Engineering*, 182, 1–7.
49. Deng, X., & Sun, Y. (2014). A Finite-Element Analysis Approach to Determine the Parasitic Capacitances of High-Frequency Multiwinding Transformers for Photovoltaic Inverters. *IEEE Transactions on Power Electronics*, 29(12), 6432–6439.
50. Luo, W., & Chen, Y. (2022). The Influence of Encapsulation on High-Frequency Characteristics of Power Modules. *IEEE Transactions on Device and Materials Reliability*, 22(1), 125–136.
51. Roudaki, S., & Ghassemi, B. (2019). Inverse Characterization of Material Properties Based on Inverse Finite Element Modelling and Non-linear Least-Squares Optimization. *Metals*, 9(12), 1279.
52. Ulam, S., & Metropolis, N. (1987). *Monte Carlo Method*. Springer.
53. International Special Committee on Radio Interference (CISPR). (2020). *CISPR 32: Electromagnetic compatibility of multimedia equipment – Emission requirements*.
54. Wang, W., et al. (2022). Conducted EMI suppression techniques for high-frequency power converters. *Frontiers in Electronics*, 3, 1074258.
55. Köse, U., & Ekmekçi, E. (2023). The effects of the dielectric substrate thickness and the loss tangent on the absorption spectrum: a comprehensive study considering the resonance type, the ground plane coupling, and the characterization setup. *Turkish Journal of Electrical Engineering & Computer Sciences*, 31(1), 101–111.
56. Roudaki, S., & Ghassemi, B. (2019). Inverse Characterization of Material Properties Based on Inverse Finite Element Modelling and Non-linear Least-Squares Optimization. *Metals*, 9(12), 1279.
57. In Compliance Magazine. (2017). *Conducted Emissions Measurements: Voltage Method*.
58. TI (Texas Instruments). (2018). *An overview of conducted EMI specifications for power supplies*.

